

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΕΤΟΣ Α' (17^{ον})

Αθήναι, Σάββατο 16 Φεβρουαρίου 1919

ΑΡΙΘ. 10 (619)

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Ο κ. Ο. Α. Ρουσόπουλος, απαντώντας στο άρθρο μας : «Οί νέες φορολογίες» κάνει ένα κεφαλειώδικο λάθος. Νομίζει πως γράψαμε να πληρώνουνε φόρους μόνον οι παραλήδες, ενώ έμεις είπαμε, πως οί νέες προοδευτικές φορολογίες, που σημαίνουνε πως όσο πιο πλούσιος είσαι, τόσο περισσότερα πρέπει να δίνης, είναι «σά μιὰ καλή αρχή, σά μιὰ δοκιμή για γενναιότερες μεταβολές». Καί με τίς μεταβολές αυτές έννοούσαμε βέβαια, ό,τι ζητῶ ό έπιστημονικῶς σοσιαλισμός : ένθνικοποίηση στα μέσα τῆς παραγωγῆς, δηλαδή κατάργηση του κεφαλαίου, κατάργηση τῆς διάκρισης άεργοι κ' εργάτες, πλούσιοι και φτωχοί.

Μά ένόσω έχουμε άστικό κράτος, κ' ή διάκριση αυτή μένει και υπάρχει, πούς άλλος πρόπος από τις προοδευτικές φορολογίες είναι καταλληλότερος και δικαιότερος ; «Όταν γράφουμε πως : τὸ Κράτος πρέπει να πάρη από χείρους που είναι σέ θέση να δώσουνε, —έννοούμε φυσικά πως απ' αυτούς θα πάρη τὰ περισσότερα, όχι όλα. Κοντά στή γνώση, πως τὸ άστικό μας κράτος δέν μπορούσε να σκερτῆ τέτοιο πρῶμο, σήμερα μάλιστα, που παίρνει κάμποσα από τὸ ψομὶ του φτωχοῦ, από τῆ ζάχαρή του, κι από όλα τὰ εἶδη τῆς πρώτης ανάγκης. Μά λέμε, πως τὸν ίδιο καιρὸ, που τὸ κράτος φορολογεῖ ἔτσι τὸ φτωχὸ, δίκιο είναι να φορολογῆσῃ «προοδευτικά» τὸν πλούσιο, γιατί ό παραλής δὲ θα φάη βέβαια πολὺ περισσότερο ψομὶ ή ζάχαρη από τὸν εργάτη, κ' ἔτσι ή βαριά «έμμεση» φορολογία, δὲ θα τὸν κάνει μήτε κρύο, μήτε ζέστη. «Αμα όμως από τὰ τοκομερίδια—εἰσόδημα δίχως δουλειά—του κόβει καθ' ἕξη μήνες τὸ τρίτο, τότε δ' ανακουφίσῃ τὸ Κράτος αὐτὸ τυχόνταστα ταμεία του, κ' ἔτσι δὲ θα ζητήσῃ να τραβῶ από φόρους «έμμεσους» 25 ή 50 στα 100, όπως κάνεῖ ἴσαμε τώρα (πετρέλαιο, σπέρτα, εἰνόπνευμα κλπ.). Κι όλα ἔσα είπαμε ἔχοντε για βάση τῆ σημερινή μας άστική Πολιτεία, γιατί καθαρά τενίσαμε πως «έν ή Πολιτεία ἔπτανε σοσιαλιστική» ὅλ' αὐτὰ θα είχαν ἄλλη διαρρύθμιση.

Ο κ. Ο. Α. Ρουσόπουλος ἄς πιστέψῃ, πως οί ἄμεσοι φόροι δέν είναι δίμμεση, και πως ή έμμεση φορολογία που προτιμῶ, δέν είναι ὅπως νομίζει μήτε ένέξοδη, μήτε άνεπαίσθητη, μήτε μαλακιά, γιατί τὴν πληρώνουν ὅλοι με τὸ ὑτέροσμα στα εἶδη τῆς πρώτης ανάγκης, δηλαδή στην τροφή και στή διατήρηση, που πάει να πῆ σ' αὐτὴ τὴν ἴδια τῆ ζωὴ κάθε ατόμου.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΩΛΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ἡ κάθε ἡμέρα που περνῶ
Και μιὰν ἀλήθεια ἀφίνει,
Κι' ή κάθε ἀλήθεια μιὰ σπρωξιά
Γερῶ του ὄνειρου δίνει :
Ἡ κάθε ἡμέρα — τραλαλά —
Κι' ἀπὸν πύργο μου χαλά.

Κι' οὔτε μπορῶ να θυμηθῶ
Τους πύργους ποῦχω χτίσει·
Σὲ κάθε Ἰσπανικὸ βουνὸ
Κι' ἀπὸν ἔχω στήσει :
Και δὸς του χτίζω — τραλαλά —
Κι' εἶς τὸ κρυστάλλο φτηνὸ.

Μά κάθε ἡμέρα που περνῶ
Και μιὰν ἀλήθεια φέρνει,
Μά καί ή πόθος με πλανῶ
Και τῶνειρο με σέρνει :
Κι' ή κάθε ἡμέρα — τραλαλά —
Κι' ἀπὸν πύργο μου χαλά.

Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ

ΑΡΧΙΛΟΧΕΙΑ

Εἰς ἕνα Ἀκαδημαϊκόν.

Ἄν σπύνομά σου, Ἀθανάτε,
προσθέσω τῶνομά μου,
θα ζήσης περισσότερο
μες στο ἐπίγραμμα μου!...

Εἰς τὴν Συναίαν Ἀκαδημίαν.

Ἐλεῖψεν ή Ἀκαδημία,
ἀλλ' ἐπέτισεν ό Πλάτων,
Ἐνῶ σὺ θα ἐπιτίσης
ὄλον μας τὸν... Ἀθανάτην.

Εἰς τὸν φιλόλογον.

Γιὰ να τὸν πῶν ένέξοδα
στὸν Ἅγιο Διονύση,
τὸ τέρας! ἔδοξίμασε
προχτὲς... ναῖτοκτονήσῃ!...

Γ. ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ